

Full diocesà

4 de juny del 2017

p4 – Vetlla d'Espigues diocesana

p6 – Trump, rebut pel papa Francesc

El protagonisme de l'Esperit Sant

Els jueus celebraven una festa per donar gràcies per les collites, cinquanta dies després de Pasqua. D'aquí ve el nom de Pentecosta. Més tard, el sentit de la celebració va canviar per donar gràcies per la Llei lliurada a Moisès. En aquesta festa recordaven el dia en què Moisès va pujar a la muntanya del Sinai i va rebre les taules de la Llei: celebren així l'aliança de l'Antic Testament.

Després de l'Ascensió de Jesús de Natzaret, es trobaven reunits els apòstols amb la Mare de Jesús. Era el dia de la festa de Pentecosta. Tenien por de sortir a predicar. Sobtadament, es va escoltar un fort vent i petites llengües

de foc es van posar sobre cadascun d'ells. Van quedar plens de l'Esperit Sant i van començar a parlar en llengües desconegudes.

Des de la fundació de l'Església el dia de la Pentecosta, l'Esperit Sant és qui la construeix, anima i santifica, li dóna vida i unitat i l'enriqueix amb els seus dons.

L'Esperit Sant continua treballant en l'Església de moltes maneres diferents, inspirant, motivant i impulsant els cristians, de forma individual o com a Església sencera, a proclamar la Bona Nova de Jesús.

«Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra»

Pantecosta / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

(2, 1-11)

Salm responsorial

Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.

(Salm 46)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Es-

perit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

(12, 3b-7,12-13)

Acaba l'evangeli segons sant Mateu

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

(20, 19-23)

«Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit [...] és un de sol»

L'alè del Senyor que renova la vida sobre la terra

Jean Hakolimana, prev.

Sovint s'ha comentat que en la Pentecosta es recupera la uniformitat lingüística que s'havia perdut a Babel. Tanmateix, cal anar amb compte. Primer de tot, el Gènesi no lamenta la diferenciació lingüística de Babel, ja que va precedida per la diversificació ètnica, que és obra de Déu. En la Pentecosta tampoc no es diu que la gent parli la mateixa llengua, sinó que gent vinguda d'arreu del món i parlant llengües diferents entenen els apòstols que proclamen les meravelles de Déu. No parlen, per tant, la mateixa llengua, sinó que els presents els entenen cada un en la seva llengua. Així Déu revela la seva manera d'entendre la unitat. Non pas com una uniformitat on la diversitat desapareix, si nó com una comunió on les diferències enriqueixen.

Aquesta és la manera amb què l'alè de Déu renova la vida sobre la terra, unint-nos en el seu cos que és l'Església, del qual, *tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos*. De fet, tal com es contempla amb les lectures d'aquest diumenge, l'Església neix el dia de Pentecosta, en el qual és unificada i enviada sota l'impuls de l'Esperit Sant. Només l'Esperit de Déu pot superar barreres i flaqueses humanes, formant un sol cos amb gent de tota tribu, llengua, poble i nació. En aquest diumenge, som cridats a l'escola de Déu. A revaloritzar la riquesa present en les nostres diferències, aquelles mateixes diferències que tant molesten, i a cantar junts: *Que en són, de variades, Senyor, les vostres obres!* Som cridats a impregnar-nos d'aquella mirada de Déu que s'alegra *contemplant el que ha fet*.

La imatge

L'Esperit Sant és un do que Déu dóna. Per això el grup el demana en actitud orant. Un do que Déu dóna a l'Església. Per això els creients es troben reunits. L'Esperit, do de Déu, posa a treballar els qui l'han rebut. Immediatament Pere i els Apòstols comencen a anunciar l'obra que Déu ha fet en Jesús de Natzaret. I els oients comprenen com repercuteix en ells i en l'Església, i fan comunitat.

Pentecosta (1775-1400). Mestre de Rubió

Lit. hores: Setmana I

5 dilluns

— Sant Bonifaci, màrtir (680-754)
Tobit 1,1a.2;2,1-9 / Salm 111 /
Marc 12,1-12

6 dimarts

— St. Norbert, arquebisbe (1080-1134)
— Beat Josep M. Peris Polo
— Sant Marcel·lí Champagnat
Tobit 2,10-23 / Salm 111 / Marc 12,13-17

7 dimecres

— Sant Pere de Còrdova, màrtir (*851)
— Sant Robert, abat (*1159)
Tobit 3,1-11.24.25 / Salm 24 /
Marc 12,18-27

8 dijous

— Jesucrist, Gran Sacerdot Per Sempre
— Sant Heracli, bisbe (s.VI)
Isaïes 52,13-53,12 / Salm 39 /
Lluc 22,14-20

9 divendres

— Sant Efrem, diaca (s.IV)
— Sants Prim i Felicià, màrtirs (*286)
— Santa Diana, verge (*1236)
Tobit 11,5-17 / Salm 145 /
Mateu 12,35-37

10 dissabte

— Santa Margarida, reina (1045-1093)
Tobit 12,1.5-15.20 / Salm Tobit
13,2.6.7.8 / Marc 12,38-44

11 diumenge Santíssima Trinitat / Cicle A

— Sant Bernabé, apòstol (s.I)
— Santa Maria Rosa Molas, (1815-1876)
Èxode 34,4b-6.8-9 / Salm Daniel
3,52a.52b.53.54.55.56 / 2 Corintis
13,11-13 / Joan 3,16-18

Solemne Vetlla d'Espigues diocesana

Adoració Nocturna

Dissabte vinent, 10 de juny, tindrà lloc la solemne Vetlla d'Espigues diocesana, a l'església parroquial de Sant Hipòlit de Voltregà. Com sempre, és organitzada per l'Adoració Nocturna de la nostra diòcesi.

Ordre de la vetlla

A 2/4 d'11 de la nit, arribada i recepció d'adoradors als locals parroquials.

A les 11 de la nit, entrada al temple. Salutació i benvinguda a càrrec del rector de la parròquia, Mn. Florenci Gras.

A continuació, celebració vespertina i pregària comunitària amb la solemne missa concelebrada, presidida pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova.

Després, processó amb el Santíssim i benedicció.

Per acabar, celebració nocturna: presentació d'adoradors i torns de vetlla. L'ordre dels torns serà anunciat en el moment oportú. En total hi ha tres torns.

Notes

La recepció de seccions es farà en una de les dependències de la parròquia.

Es prega a les seccions que portin la seva bandera, i els assistents les insígnies.

Se celebrarà la vetlla amb el «Ritual bilingüe», com en anys anteriors.

La vetlla serà oberta: poden assistir-hi totes les persones que ho desitgin. Es recomana als adoradors que vinguin acompanyats de familiars i amics.

Acabada la vetlla hi haurà un petit esmorzar de germanor per a tots els assistents.

Necrològica

Mn. Manuel Mirasol i Iñurrieta

Havia nascut a Barcelona el dia 13 d'agost de 1924 i va rebre l'orde del presbiterat el 22 de desembre de 1956.

Exercí el seu ministeri de prevere com a vicari de Santa Maria d'Aiguafreda (1957), vicari de la parròquia de Sant Vicenç de Prats de Lluçanès (1958), vicari de Santa Maria de la Seu de Manresa (1959), ecònom de Susqueda i capellà del santuari de Santa Maria del Coll (1962), ecònom de la parròquia de Sant Julià de Vallfogona (1968), rector de Sant Marcel de Saderra i capellà de la colònia de Santa Maria de Borgonya (1984), capellà de l'església de la Sagrada Família de la colònia Vilaseca (1996) i rector de la parròquia de Sant Vicenç de Torelló (1998).

L'any 2003 es va jubilar canònicament i passà a residir a la Casa Sacerdotal de Vic. Morí a Vic el dia 11 de maig proppassat, a l'edat de noranta-dos anys. Al cel sia.

Pelegrinatge a Fàtima i Santuaris de Portugal

06 - 10 Novembre 2017

6 Nov: VIC-EL PRAT-PORTO

Trasllat en autocars des de Ripoll, Vic, Igualada i Manresa. Vol directe Barcelona – Porto. Visita guiada de la ciutat. Eucaristia a la Catedral. Continuació de la panoràmica: església de Sant Francesc, l'estació de Sao Bento, el barri de la Ribera, etc.

7 Nov: PORTO/BRAGA (Santuari del Bom Jesús)

Excursió dia complet a Braga amb visita del Santuari del Bom Jesús do Monte, on celebrarem l'eucaristia.

8 Nov: PORTO-BATALHA- NAZARÉ-ALCOBAÇA-FÀTIMA

Visita i eucaristia al Monestir Dominicà de Batalha. Passeig per la vila marinera de Nazaré. Visita de la Reial Abadia de Santa Maria d'Alcobaça.

09 Nov: FÀTIMA

Jornada al Santuari de Nostra Senyora del Rosari de Fàtima. Eucaristia a la Capelinha. Aljustrel (Casa de los Pastorcitos i Via Crucis).

10 Nov: FÀTIMA-LISBOA-BARCELONA-VIC

Visita Panoràmica de Lisboa: Antic Barri d'Alfama amb la catedral i l'església de Sant Antoni, eucaristia. Barri de

Betlem amb visita del Monestir dels Jerònims. Vol directe Lisboa – Barcelona. Trasllat en autocars fins a Ripoll, Vic, Igualada i Manresa.

TOT INCLÒS: Avió + bus + guia + pensió completa amb aigua i vi + allotjament a hotels de 4* + totes les visites + assegurança + trasllats a l'aeroport, etc.

Sol·licitar programa complet i full d'inscripció.

Places limitades, assignades per rigorós ordre d'inscripció. Temps límit per realitzar la inscripció: 14 juliol 2017.

Informació i reserves:

RUTH TRAVEL (GC 1.478).

C/ València, 247, 1º 1ª B. 08007 Barcelona.

Tel: 93 467 32 44 – FAX: 93 487 31 17

www.ruthtravel.es / info@ruthtravel.es

Preus per persona:

Grup de mínim 40 persones per autocar: 985 €.

Grup de mínim 30 persones per autocar: 1.050 €.

Grup de mínim 20 persones per autocar: 1.197 €.

Suplement individual: 197 €.

L'arquebisbe Omella serà creat cardenal

Redacció

El papa Francesc ha fet públic que el 28 de juny crearà cardenal l'actual arquebisbe metropolità de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella.

«Desitjo anunciar que el pròxim dimecres 28 de juny celebraré un consistori per nomenar cinc nous cardenals: la seva procedència de diverses parts del món manifesta la catolicitat de l'Església difosa en tota la terra i l'assignació d'un títol o diaconia d'una parròquia testimonia la pertinença de la diòcesi de Roma, que presideix.»

Els bisbes de Catalunya han felicitat el nou cardenal i l'encomanen a Déu perquè l'ajudi i sostingui en aquesta nova missió al servei de l'Església, mentre donen gràcies al Sant Pare per aquesta renovada confiança envers l'arxidiòcesi de Barcelona i envers Catalunya.

El Sant Pare va rebre Donald Trump

Donald Trump, president dels Estats Units d'Amèrica, fou rebut en audiència pel sant pare Francesc i, a continuació, es reuní amb el cardenal Pietro Parolin, secretari d'Estat.

Trump anava acompanyat per la seva esposa Melania i per la seva filla Ivanka, que van aprofitar la reunió per a visitar la Capella Sixtina. El Sant Pare va rebre Trump amb un somriure i a continuació es va fer la fotografia de compromís. El president molt somrient; el pontífex, menys.

El comunicat de la Santa Seu afegeix que «durant les cordials converses s'ha expressat la satisfacció per les bones relacions bilaterals existents entre la Santa Seu i els Estats Units d'Amèrica, així com pel compromís comú en favor de la vida i de la llibertat religiosa i de consciència».

«S'ha manifestat —prosegueix la nota— el desig d'una col·laboració serena entre l'Estat i l'Església Catòlica als Estats Units, compromesa en el servei a la població en els camps de la salut, l'educació i l'assistència als immigrants.»

També es va parlar de temes relacionats amb l'actualitat internacional i amb la promoció de la pau al món a través de la negociació política i el diàleg interreligiós, amb especial referència a la situació a l'Orient Mitjà i a la tutela de les comunitats cristianes.

L'article

La presó

Jesús Renau, S.I.

Des de fa molts anys que visc a la presó. Segurament quan era infant no hi era, almenys a mi m'ho sembla, però ja he perdut la memòria d'aquells temps infantils. No us penseu que la presó on visc sigui incòmoda. És ampla, gaudeix de patis i un gran jardí, i els edificis són moderns i les cambres unipersonals amb tots els serveis possibles. Gaudeixo de molta llibertat, puc estar on em sembli, sempre dintre el reglament, els costums i hàbits, puc mirar la televisió, llegir, passejar, i el menjar és variat i ben fet. La dificultat més gran és que és una presó.

He reflexionat molt sobre el que significa la paraula llibertat. Dins la presó hi ha llibertat de fer moltes coses, pensar el que vulguis, parlar, descansar i tenir opinions. És una llibertat condicionada a la situació. Sembla que el mateix reglament, la constitució, dóna marges a aquesta llibertat, fins la promou i la facilita, sempre dintre els límits de la presó. No em puc queixar, tinc feina, menjar, estic a cobert i si em poso malalt hi ha una infermeria competent i ben organitzada.

Però dintre meu hi ha una inquietud des de fa anys que em provoca certa tensió i una buidor molesta. En especial, quan veig alguna de les portes de bronze, sempre tancades i controlades, que imagino que deuen donar als espais que hi ha fora de la presó. A totes aquestes portes hi ha un cartell que diu: «Si us plau, no sortiu al món de la transcendència.»

He estat atent i he constatat que les portes estan molt vigilades, d'una forma discreta però eficaç. Em pregunto què vol dir «transcendència». Deu ser una cosa terrible i absolutament negativa, almenys per als qui som a la presó. Parlant amb un company molt llegit, em va dir que més o menys vol dir «més enllà de la realitat material que vivim».

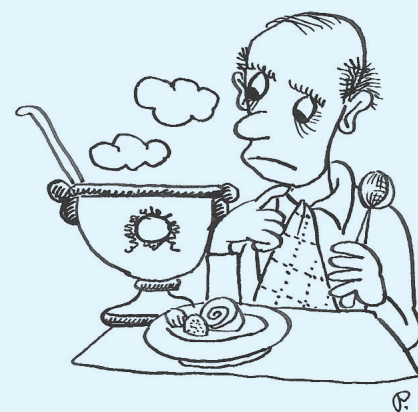
El darrer Nadal, mentre el personal encara dormia vaig anar discretament a una de les portes i, ves per on!, es va anar obrint des de fora. No feia cap soroll i lentament va anar entrant una llum preciosa. Enmig de la resplendor hi havia un home que em va agafar la mà i em va treure de la presó. Quan totes les alarmes sonàvem, jo era ja molt lluny, en el món de la realitat espiritual. Era jo mateix amb el meu cos i la meva ment, però començava a entendre el sentit de tot plegat. Estic convençut que des de dintre no pots sortir, però que des de fora sí que et poden alliberar. És la nova llibertat.

La Dita

«Val més bona gana que bona vianda»

Sebastià Codina, prev.

Si la vianda és ben bona, de totes maneres la gana s'engresca i ningú no l'atrapa.

De petit era desganat, una mica renoc i escarransit. Durant un cert temps, cada dia anava a beure un got d'aigua a la font de la Puda, a una hora de casa. Ecs! Deien que feia venir gana a les criatures una mica nyicris...

He pensat moltes vegades que si haguéssim tingut un bistec a la brasa, un fuet o un bon plat d'arròs mar i muntanya (per dir alguna cosa) no hauria calgut l'aigua de la Puda ni l'oli de fetge de bacallà que tothom deia que anaven tan bé per al desvetllament dels desganats...

Per a notar al ventre el rau-rau i la salivera, llevat de malalties (llavors callo), un plat de bona teca deu anar com l'anell al dit.

On hi ha l'Esperit de Déu hi ha la llibertat (2Co 3,17)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Llegim en el Concili Vaticà II que l'Església, com a poble messiànic que és, «té per condició la dignitat i la llibertat dels fills de Déu, en el cor dels quals l'Esperit Sant habita com en un temple» (LG, 9). El concepte de llibertat aplicat a l'Església i als seus membres, per a molts, no sembla gaire clar. Més aviat a l'inrevés. Hi ha com un pensament dominant que afirma que una persona per a poder viure en la llibertat ha de ser ben lluny de l'Església, de Crist, de Déu. Però no hi ha res més lluny de la veritat. La llibertat és el do que fa l'Esperit Sant en el cor del qui creu en Jesús i es deixa portar per ell. Si algú no ho veu prou clar, solament ha de tenir present el mateix Jesús i els sants que, al llarg de la història, han manifestat que on, de fet, porta la fe cristiana és a la radicalitat de l'amor, que és la llibertat suprema.

Si, com sabem per la nostra fe, Déu, en la santa Trinitat, és Amor, l'Esperit Sant és l'Amor de l'Amor. L'alè, la força, que ha estat vessat en els nostres cors per l'Esperit Sant que ens ha estat donat, és l'amor mateix de Déu (cf. Rm 5,5). Per això, la llibertat cristiana és la de l'amor. El cristià, com també ens recorda el Vaticà II, «té per llei el

manament nou d'estimar com el mateix Crist ens ha estimat» (ibídem). El qui es deixa portar per l'Esperit Sant no pot fer res més que estimar. Aquest és el sentit de la vida cristiana com a «esclavatge». Sí, però un esclavatge d'amor, fruit de l'Esperit en el més íntim del nostre cor, i, per tant, llibertat suprema. I aquesta llibertat és expressió de la vida plena, de la vida autèntica. *Nosaltres sabem que hem passat de la mort a la vida; ho sabem perquè estimem els germans. Qui no estima continua mort* (1Jn 3,14). Per això sant Agustí va afirmar amb contundència: «Estima i fes el que vulguis.»

Ens ensenya sant Tomàs d'Aquino: «El qui evita el mal no perquè és un mal, sinó perquè és un precepte del Senyor, no és lliure. Al contrari, qui evita el mal, perquè és un mal, aquest és lliure. Justament ací és on actua l'Esperit Sant que perfecciona interiorment el nostre esperit, comunicant-li un dinamisme nou. S'absté de fer el mal per amor, com si la llei divina manés en ell. És lliure, no en el sentit que no està sotmès a la llei divina, sinó perquè el seu dinamisme interior el porta a fer el que prescriu la llei divina.»

